

Gmach Główny Politechniki Gdańskiej jest reprezentacyjnym budynkiem zespołu urbanistycznego Politechniki Gdańskiej wpisanym do rejestru zabytków województwa pomorskiego decyzją nr 829 z dnia 30.04.1979 r. Budynek zastał wybudowany w 1904 r.

Rzut poziomy dziedzińca w świetle istniejących ścian jest prawie kwadratem o wymiarach 23,80 / 23,10m, z ryzalitami klatek schodowych zbliżonych na odległość 17,30m.

Elewacje dziedzińca na kondygnacji 1 posiadają granitowe cokoły, licowane z okładziną z cegły klinkierowej. Płaszczyzny ścian wzbogacone są kamiennymi elementami z piaskowca w postaci zworników, podokienników, naroży i bogato rzeźbionych zakończeń pilastrów przyściennych. Ściany wyższych kondygnacji pokryte są tynkiem fakturowym ozdobnym, w którym wkomponowano bogaty rysunek gładkiego tynku o ornamentyce okuciowej z symbolami marynistycznymi, technicznymi oraz korony. Attyki klatek schodowych zakończone są kamiennymi opaskami esownic, wolut i kul.

Wszystkie ściany wewnętrzne dziedzińca wyposażone są w okna doświetlające pomieszczenia i korytarze zlokalizowane na poszczególnych piętrach, natomiast w reprezentacyjna klatka schodowa wachlarzowa posiada okna wysokie na trzy kondygnacje.

Przekrycie dziedzińca stanowi dach szklany w kształcie fragmentu półwalca rozwiązany w konstrukcji kratownicowej z rur stalowych wspartej na stalowych konsolach zamocowanych na filarach międzyokiennych kondygnacji 4.

W ostatnich latach wykonano prace rewaloryzacyjne obejmujące rekonstrukcje, naprawy i konserwacje następujących elementów elewacji dziedzińców:

- okładzin ceramicznych,
- kamieniarki,
- tynków,
- stolarki okiennej i drzwiowej w ograniczonym zakresie.

Stan elewacji zbliżony został do stanu z okresu powstania obiektu.

Wymiary wnek będących przedmiotem opracowania konkursowego wynoszą:

Szerokość 135cm, wysokość pełna 225cm, wysokość do łuku 177cm, głębokość od 3 - 7,5cm